

Kıyamet 1

– HacıAli Bayram · 13 Mayıs 2010

Kıyamet nasıl koıtu;
Gördün ya...
İlkin kıtlık geldi,
Ot yedi insanlar bir /bir.
O gün
Ne gurur kalmıştı/ ne kibir.

Sürüler gibiydiler/vahşi
Kapış kapıştı o ot yiyiş...
Ne tiksınmeleri vardı,
Ne irkiliş.

II
Gördün işte..
Kıyametin koıtuğu o günde;
Ot ta bitti sonunda.
Dayanır mı onca kapışmaya.

III
Sonunda bir beyaz nûr;
Cami kubbesine benzer biçimde...
Bir nûr ki,
Şeffaf, süt renginde,
Kuşattı, kavim/kavim insanları.
Gördün ya...
Senden olanlar, hep yanındaydı.

IV
Ne evler yıkıldı,
Ne yer yerinden oynadı...
Sadece açlık vardı...
Bir de gözaltı.

Mümkün mü o nûru delip dışarı çıkmak...
Sünger gibi esnek, yumuşaktı ya,

Çelikten dayanıklı.
Kıskıvrak yakalanmıştı/ tüm insanlar...
Yalnız...
Günahları ve sevapları var.

V

Gördün...
Dümdüz giderken,
Yıllar önce ölmüş Mevlevileri.
Nasıl da dipdiriydiler...
Güleç güleçti yüzleri.
Apaktı tenleri.

Kimi nöbette kimi uykuda,
Hepsinin nur içinde yüzleri.
Ne bedenlerine bir şey olmuş,
Ne yıpranmış tenleri.

VI

Rehberin, sorularına verdiği cevap mantıklı;
Tabii ya...
Henüz dünya ile bitmedi işin...
Her şeyin bir vakti var.
Unuttun mu?
İzin çıkarsa ilâhi çevrelerden;
Yükselir dualar , gönüllerden.
İlmin büyüğü sabırdı hani...
Hay hak...
Her olay/ ilahi bir kanuna bağlı.
Muharrir bir kuvvet olmazsa,
Deprenir mi tabiat...
'Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.'
Her şey, başka bir şeye bağlı.

VII

Kısa, hafif meyilli çıkışı
Nereye vardırırmıştın.
Unuttun değil mi?

Ama hatırlıyorsun, o dik eğimi.
Ve bir meyveden yediğini.
Ne kadar da lezzetliydi.

VIII

Daha sonra,
Doksan dereceyle indiğin kuyu...
Ve,
Üzerine döktükleri sicim gibi suyu.
Kıvrım kıvrım inmiştin en derine,
Hızlı bir inişle varmıştın yerine.
Nâfız vardı...
Hidâyet vardı, değil mi?
Daha çok çalışman istenmedi mi

IX

Üzülme her şeyin vakti var azizim.
Allah hangi yarattığını terk etti.
Sen yolunda devamla çalış...
En çok, en çok da sabretmeye alış.

Gün gelir razı olduğunu söyler / Hakk.
Sen onu seviyorsun ya,
O da seni seviyor mutlak.
Gül bedeninin doğruya hizmetle solsun.
Maksadınla çaban Hakk için olsun.

Yeter...

Yalvarmaların umutsuzca olmasın...
Kimin maksatı kötüye ise,
Vuslat bulmasın.

X

Ne bu hal böyle...
Yağan her damla yağmur gözyaşın sanki.
Gönlün de rahmetle dolu olsun,
Başın gibi.

XI

Gördün ya...
Kiyamet nasılda koptu.
Hakk katında gazap değil;
Rahmet çoktu.

Hacı Ali bayram
1977 / sarayönü